

Gazomierz

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1927

Miejsce powstania:
Breslau,

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 350 mm, sze.: 290 mm, gł.: 170 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane obiektu: domena publiczna. Opis kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL (Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 1419/IV/69

SŁOWA KLUCZOWE

gazownictwo, licznik, urządzenia pomiarowe

OPIS

Gazomierz miechowy, obok gazomierzy zwężkowych i silnikowych, jest najpopularniejszym typem urządzenia mierzącego objętość przepływającego gazu w celu dokonania rozliczeń pomiędzy dostawcą a odbiorcą indywidualnym. Urządzenie to opatentował w 1815 roku Brytyjczyk Samuel Clegg, związany zawodowo z wytwórstwem gazu. Początkowo gazomierze stosowano głównie w zakładach przemysłowych, które używały gazu podczas produkcji, w miarę upowszechnienia się różnego typu sprzętów gazowych w gospodarstwach domowych, znalazły się one również tam. Nazwa gazomierz miechowy pochodzi od miechów znajdujących się w jego wnętrzu. Miechy o danej objętości napętniając się gazem pozwalają odmierzać jego ilość pobraną z sieci gazowej. Ruch miechów przekazywany jest za pośrednictwem serwomechanizmu na mechanizm z liczydłem (lub wskazówkami, tak jak w prezentowanym modelu), pozwalając na odczyt zużycia. Widoczny egzemplarz gazomierza miechowego został wyprodukowany przez niemiecką firmę Kromschroder AG, założoną w Osnabrücku w 1865 roku jako spółka akcyjna. Przedsiębiorstwo specjalizowało się w produkcji gazomierzy oraz szerokiej gamy sprzętu rolniczego pod marką Kromag. Przedsiębiorstwo założyło swoje filie w kilku miastach, między innymi we Wrocławiu, gdzie został wyprodukowany opisywany egzemplarz gazomierza. Firma działa do dziś. Prezentowany obiekt pracował we Wschowie w województwie lubuskim, o czym świadczy tabliczka zamontowana przez tamtejszego dostawcę gazu. Ciekawostka: w przypadku gazomierzy miechowych produkcji niemieckiej, często podawano ich maksymalną przepustowość wyrażoną jako liczba płomieni. W przypadku prezentowanego egzemplarza określenie „20 płomieni” odpowiada przepustowości na poziomie 3m³/h. Bibliografia: K. Dreyer, Kromschroder, blog „Geschichte der Landtechnik”, <http://www.landtechnik-historisch.de/historische-landmaschinen/kromschroeder-ag/>, dostęp 9.05.2021. Wirtualna wystawa Gazomierze w sieci, Wirtualne Muzeum Gazownictwa, <https://wmgaz.pl/wirtualne-wystawy/gazomierze-w-sieci>, dostęp 9.05.2021.